

SINOPSI

La Dra. Nela Simari, una distingida experta en el camp de la literatura comparada, ha estat convidada a impartir la conferència inaugural d'un congrés internacional sobre cinema europeu. La conferència, que a més vol ser un homenatge a un catedràtic desaparegut recentment, ofereix una anàlisi comparada entre la gran novel·la de Víctor Català, i l'emblemàtica pel·lícula de Roberto Rossellini, amb què es considera que comença el cinema modern.

La Dra. Simari té un repte important davant seu: demostrar la influència cabdal i no reconeguda que Català va exercir sobre el cineasta italià en la seva obra mestra. Ara bé, a mesura que avança la seva ponència, es fa palès un desafiament més personal: tornar a obrir ferides del passat, des de la mirada del present.

Inspirada lliurement en un estudi de Rosa Delor, Núria Casado Gual ens presenta aquesta peculiar lliçó magistral, que no només ens endinsa en els universos paral·lels de Solitud i Stromboli, sinó que, a més, ens convida a reflexionar sobre el concepte d'autoria, el mateix fet creatiu, i sobretot, sobre qui surt a la llum i qui roman a l'ombra en el complex relat de la Història.

Víctor Català, o millor dit Caterina Albert i Paradís, era una enamorada d'Itàlia on havia viatjat en diverses ocasions, estimava la seva literatura i el seu teatre, i no es perdia les actuacions de les companyies líriques que visitaven amb freqüència el Liceu de Barcelona. Tant és així que, tot i tenir a l'Escala la seva esplèndida casa pairal, va comprar un pis al carrer València que va mantenir fins a la seva mort el 1966, per tal de no perdre's, diuen, els esdeveniments artístics de la ciutat. La traducció que Alfredo Giannini va fer de la seva novel·la a la llengua que tant estimava li va produir una enorme satisfacció.

No consta enlloc ni figura en els crèdits de la pel·lícula cap al·lusió a la novel·la, per tant resulta xocant relacionar Solitud de Víctor Català i Stromboli (1949) de Roberto Rossellini, i en conseqüència es desvetlla un inevitable escepticisme: com podia aquest director genial haver accedit a un llibre de 1905, d'una novel·lística aleshores incipient, d'una literatura en una llengua minoritària d'una remota contrada situada en un estat feixista, conegut només per la seva literatura en castellà, cosa que en reduïa encara menys les possibilitats de coneixença? De vegades el que sembla més allunyat de sobte resulta d'allò més proper...

FITXA TÈCNICA

IMMA COLOMER - Direcció

ROSA DELOR - Autoria

NÚRIA CASADO GUAL - Dramatúrgia

FINA RIUS - Actriu

ÒSCAR SÁNCHEZ H. - Il·luminació, fotografia i teaser

TONO SALÓ - Ajudant de Direcció

